

Przystępując do rozważań odkupieńczej i zbawczej męki Pana Jezusa zjednoczonego z Ojcem w Duchu Świętym, i my idźmy Jego śladami ze świadomością, że nasze życie zanurzone jest w objawionej przez Syna Bożego tajemnicy Trójcy Przenajświętszej, bo w Bogu żyjemy, poruszamy się i jesteśmy.

Stacja 1 - Pan Jezus na śmierć skazany

Pan Jezus przyszedł na świat, by wypełnić wolę Ojca – dokonać odkupienia i z grzechu otworzyć bramy nieba zbawionemu człowiekowi. Świat jednak posiada prawa ustanowione przez człowieka, który jakże często oczekuje, by Bóg stał się jego sługą. Sąd na Bogiem dokonywany jest nieustannie w sumieniu każdego człowieka: właściwy porządek jest tylko jeden: ten, w którym człowiek pragnie wypełnić wolę Ojca.

Stacja II - Jezus bierze krzyż na swoje ramiona

Jezus przyjmuje krzyż, by nadać ludzkiemu porządkowi świata właściwy ład i sens. Nie przyszedł, aby znieść prawo, lecz aby go wypełnić, nie przyszedł, aby sądzić, ale by zbawić. Bóg jest miłosierny, a sędzią stanie się każde słowo przez nas wypowiedziane. Słowo świadczy za jakim prawem się opowiadamy, komu służymy: Bogu, czy szatanowi.

Stacja III - pierwszy upadek Pana Jezusa

Upadek Boga Człowieka pod ciężarem krzyża i upadek człowieka – upadek odkupieńczy i upadek zbawczy. Przez wysiłek i trud powstania bierzemy udział w zbawczej męce Syna Bożego. On mocą Ducha Bożego pragnie każdemu przyjść z podać swą dłoń do powstania, wskazać nową nadzieję i nadać sen naszym upadkom. Moc bowiem w słabości się doskonalą.

Stacja IV - Jezus spotyka Matkę swoją

Na drodze wskazującej zagubionemu człowiekowi drogę do Ojca, spotkanie dwóch najświętszych Serc jest pokrzepieniem i umocnieniem dla osłabionego i wyniszczzonego świętego Ciała. Niepokalane Serce Maryi od poczęcia Syna Bożego uczestniczy w tajemnicy odkupienia i zbawienia, ofierze Baranka bez skazy, zapowiedzianej w Wieczerniku. Poszukujących Bożej Prawdy i miłości Duch Święty obdarza łaskami potrzebnymi do wzrastania w wierze.

Stacja V - Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Jezusowi

Poznanie i przyjęcie Bożej prawdy, pełnienie woli Bożej - a nie własnej - dla

nikogo nie jest zadaniem prostym, ani łatwym. Tego przymusu doświadczył również Cyrenejczyk. W nim dostrzegamy również nasze przymusowe sytuacje, które skłaniają nas do wysiłku. Ten trud ofiarowany Bogu wprowadza nas w tajemnicę zbawczej męki Chrystusa. Każdy z nas, spragniony Bożej chwały, może przyczynić się do zbawiania świata składając swe życie w ofierze Bogu.

Stacja VI - Weronika ociera twarz Jezusowi

Są pośród nas dusze szczególnie szlachetne i wrażliwe na niekończący się ból i cierpienie Chrystusa, którego Mistycznym Ciałem jest Jego Kościół. Ich rola w leczeniu ran tego świata jest niezastąpiona. Bóg w swej szczodrości udziela im szczególnych łask i obficie wynagradza ich ofiarny trud. Odcisnięte na chuście święte Oblicze Chrystusa, w sposób niewidzialny odcisnięte jest w ofiarnych sercach. Ich ofiara i pragnienie chwały Bożej na ziemi zmienia oblicze tego świata i mocą Ducha Świętego leczy rany zadane Mistycznemu Ciału Chrystusa.

Stacja VII - Jezus upada po raz drugi

Jezus upada pod ciężarem naszych grzechów, bo my po raz kolejny upadamy... a przecież tak pragnęliśmy więcej już nie grzeszyć! A jednak, znów zgubiliśmy się pośród spraw tego świata i wybraliśmy po raz kolejny pełniliśmy wole własną a nie Ojca. Skrucha wyrażana w sakramencie pojednania pomaga nam znaleźć nową drogę do Boga, podjąć kolejne postanowienie pełnienia woli Bożej. Jezus nasz najlepszy Nauczyciel, nieustannie daje nam światło rozeznania i mówi, *kto przykładą rękę do pługa i wstecz się ogląda nie jest mnie godzien*. Wstańmy... chodźmy!

Stacja VIII - Jezus spotyka płaczące niewiasty

Płacz i smutek nie jest nam obcy dlatego Jezus mówił: *Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni*. Jezus pociesza płaczące niewiasty i mówiąc: *nie płaczcie nade mną* - dzieli się z nami najważniejszą informacją, iż całkowita determinacja pełnienia woli Ojca, nadaje sens cierpieniu i osusza łzy! Dziękujmy Bogu za Ofiarę Baranka, którego Duch Święty jest dla płaczących utuleniem i światłością we wnętrzu naszych serc.

Stacja IX - Trzeci upadek Jezusa

Trzeci upadek jest najcięższy w skutkach i najtrudniejszy do powstania. Okoliczności grzechu wydają się być usprawiedliwiane prawem tego świata. Lecz pomimo tego, że my też czasami myślimy, iż mamy prawo do własnego szczęścia, nasze serce doznaje smutku i trwogi konania. Znowu rodzi się w nas tęsknota za innym światem, innym życiem, tym pozornie nieracjonalnym... duchowym, w którym panuje pokój, i radość, którą dać tylko może sam Bóg. Znowu powstajemy, jednamy się z Bogiem i w pokorze, ze świadomością swej niegodności przyjmujemy Ciało Chrystusa, abyśmy mieli życie w sobie.

Stacja X - Pan Jezus z szat obnażony

Obnażone Ciało Jezusa, perfidna kpina i szyderstwa stają się kolejną prześlągalną ofiarą składaną Ojcu, jako wynagrodzenie za nasze grzechy skierowane przeciwko Bogu obecnemu z naszych bliźnich. Odrzucenie tej niewidzialnej Prawdy o obecności Boga w człowieku, otwiera na oścież drogę szatanowi. Jezus mocą nadprzyrodzoną znosi ataki Złego, i tą moc pragnie nam ofiarować w Eucharystii. Czeka na nasze przyzwolenie, aby w komunii na uświęcić i mocą Swego Ducha nas przemieniać.

Stacja XI - Krzyżowanie Pana Jezusa

Wszchemocny Bóg dla nas staje się bezbronny! Pozwala przebić Swoje Ręce i Nogi do krzyża, abyśmy nie lękali się Bożej potęgi i mocy. Syn objawia miłość Ojca i daje największe świadectwo Prawdy o Bożej miłości i miłosierdziu wobec grzeszników. Każdy może do Niego podejść i skryć się w Jego ranach, by obmyć się we Krwi Baranka. Spełniają się Słowa: *A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie.*

Stacja XII - Śmierć Pana Jezusa

„Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie” - kto o tym pamięta? Kto w imię Prawdy objawionej przez Syna Bożego pragnie wyrzec się grzechu; kto pragnie Go naśladować, aby mieć swój udział w zbawianiu świata, wtedy mocą łaski Ducha Bożego stajemy się nowym człowiekiem i przywdziewamy nowe szaty wypłukane we Krwi Baranka. A kiedy pełniemy wolę Bożą, słyszymy pełne nadziei słowa: *Błogosławieni jesteście, gdy /ludzie/ wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.*

Stacja XIII - Zdjęcie z krzyża

Maryja, Matka Bolesna i Matka Kościoła, obejmuje martwe Ciało swego Syna i nieustannie wstawia się za błądzącymi, aby przelana Krew Jej Syna wyjednała zbawienie wszystkim duszom i była mocą Mistycznego Ciała Chrystusa, jakim jest Jego Kościół. Wpisani w tą trynitarną tajemnicę Boga przystąpmy do Maryi i oddajmy się opiece najlepszej Matki, aby Ona, w Imieniu Chrystusa pouczała nas, chroniła od złego i prowadziła do domu Ojca. Przystąpmy do Królowej Polski i tak jak Jej Syn, ofiarujmy swe życie za zbawienie świata

Stacja XIV - Pogrzeb Pana Jezusa

Śmierć i pogrzeb... to koniec zmagania ze słabościami. To sąd ostateczny i koniec drogi i jednocześnie brak szansy na naprawienie błędów. Prowadzeni Bożym Duchem otrzymują wstęp do życia wiecznego i pokoju Baranka, złożonego w Ofierze za nasze grzechy. Ci, którzy dają się zwieść ojcu kłamstwa, są największą boleścią Mistycznego Ciała Chrystusa. Jego Krew jakby na próżno została przelana! Nieustannie spełnia się prawda o Bożym miłosierdziu i sprawiedliwości.

Stacja XV – Chwała Boga w Trójcy Jedyne

Wstąpił do nieba, siedzi po prawica Ojca, przyjdzie sądzić żywych i umarłych... Obecna w ludzkich sercach wiara, nadzieja i miłość jest chwałą Boga w Trójcy Jedyne, *Boga, w którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy.*

Nieustannie uwielbiamy Boga za Jego dzieło odkupienia i zbawienia świata dokonane przez Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby pełnić wolę Ojca i aby się wypełniło Pismo.